
ROZPYTAĆ SIĘ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w roz-).

imp 3 pl niech się rozpytają. ◇ [*con praet 1 sg m* bym był się rozpytał.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Zadać komuś wiele pytań, aby dociec prawdy, wypytać się:

[*rozpytać się od kogo z strony czego*: Hieronim o sobie tak pisze: Dla tey nawięcey przyczyny nie dawnom do Alexándryey ieżdżił/ ábym był widział Dydimá/ y żebym z strony wśzytkich/ w piśmách wśzytkich wątpliwości ktorem miał/ był się od niego rozpytał. *BronApokr* 186.]

Przen [w czym]:

Ze zdaniem dopełnieniowym: Tak iefzcze stárszy Tertulian ná Heretyki woła. Niechay powiáda vkażą początek y zrzodła Kościołow swoich/ niech się rozpytáią wprzeszłych wiekách maiáli sukcesyą od początku idącą *SkarJedn* 33.

Formacje współrdzenne cf PYTAĆ (Errata).

MPi, SBu